

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce: **ITL Eisenbahngesellschaft mbH**, se sídlem Magdeburger Strasse 58, 01067 Drážďany, Spolková republika Německo, zastoupeného Mgr. Robertem Klenkou, advokátem se sídlem Klimentská 1207/10, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.3.2014 č.j. 6104/14/5000-14301-711428,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce podanou žalobou napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále také jen „*finanční úřad*“) ze dne 12.8.2013, čj. 4379551/13/2001-25105-109555 (prvostupňové správní rozhodnutí), oba úřady v dalším textu uváděny také obecným označením jako „*správce daně*“. Ve správním (daňovém) řízení bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o zastavení řízení podle ust. § 106 odst. 1 odst. e) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*daňový řád*“), ve věci žádosti žalobce o vrácení daně z přidané hodnoty za období 10. až 12. měsíce roku 2008 v celkové požadované částce 5,224.078,- Kč, a to ve smyslu ust. § 82 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o dani z přidané hodnoty*“).
- [2] Žalobce v podané žalobě vymezil tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu napadeného rozhodnutí i řízení, které jeho vydání předcházelo, vázán. Žalobce nejprve zrekapituloval dosavadní průběh řízení (který bude uveden v další části odůvodnění,

když účastníci se rozcházejí v hodnocení některých skutkových okolností). K doručení žádosti o vrácení daně podle ust. § 82 zákona o dani z přidané hodnoty uvedl, že nesouhlasí se závěrem správce daně, že by zásilka ze dne 25.5.2009 obsahovala dva listy, a že tedy nemohlo dojít k podání kompletní žádosti o vrácení, jejíž tiskopis má rozsah dvou listů, tedy čtyř stran formátu A4. Podle názoru žalobce pokud příslušná žádost měla vady, měl správce daně vyzvat žalobce k jejich odstranění, což neučinil (to se týká chybějícího listu příslušného žádosti). Skutečnost, že žádost byla nekompletní, pak nezbavuje správce daně povinnosti o ní řádně rozhodnout a nemá vliv na to, zda žádost byla řádně doručena. Žalobce nesouhlasí s hodnocením správce daně ohledně neobvyklosti podání žádosti bez příloh. Ke kontrolnímu převážení zásilky uvedl, že bylo zjištěno, že hmotnost správcem daně tvrzeného obsahu zásilky (tedy obálky a jednoho listu papíru) je nižší, než skutečná váha předmětné zásilky, která byla vyznačena provozovatelem poštovních služeb na originálu obálky (hmotnost 0,017 kg). Tato hmotnost odpovídá podle názoru žalobce dvěma listinám, a nikoliv listině jediné (žalobce uvedl, že jiné zásilky obsahující dva listy papíru a obálky ze dne 16.9.2009 a 21.9.2009 mají hmotnost 0,018 kg, což považuje za zanedbatelnou odchylku). Podle názoru žalobce tak doručení žádosti bylo mimo jakékoliv rozumné pochybnosti prokázáno. Napadl dále skutečnost, že žalovaný opomíjí kontrolní převážení zásilky, které provedl finanční úřad a které sdělil v přípisu ze dne 26.8.2010. Žalovaný uvedl, že kontrolní převážení by mohlo být relevantní pouze tehdy, pokud by byly k dispozici všechny originální součásti zásilky, vzhledem k tomu, že obálka byla zlikvidována, není takový postup možný. Podle názoru žalobce kontrolní převážení zásilky správcem daně odpovídá jeho tvrzením, že v zásilce byly dva listy papíru, což žalovaný nijak nezohlednil.

- [3] V dalším žalobním bodě žalobce uvádí, že kontrolní převážení zásilky není jediným důkazem svědčícím o včasném podání žádosti, jímž je dále i to, že předmětná zásilka byla finančním úřadem opatřena dvěma samostatnými jednacími čísly. Skutečnosti, které uvádí žalovaný, považuje žalobce za nepřesvědčivé. Uvádí, že jedno jednací číslo bylo přiděleno žádosti o vrácení daně, druhé pak daňovému přiznání jiného daňového subjektu, čemuž odpovídá i to, že jedno z těchto jednacích čísel bylo přiděleno pracovníci oddělení zahraničních osob. Žalobce nesouhlasí s tím, že zaevidování dvou těchto jednacích čísel bylo provedeno administrativní chybou. Podle názoru žalobce po obdržení zásilky ze dne 25.5.2009 byly správcem daně v systému provedeny změny vedoucí k redukci přidělených jednacích čísel a změně typů rozhodnutí, aby žalovaný uvěřil tvrzení finančního úřadu. Jedinou skutečností zůstává, že zásilce ze dne 25.5.2009 byla přidělena dvě samostatná čísla jednacích a jedno z nich bylo přiděleno oddělení zahraničních osob. Žalobce dále uvádí, že o doručení příslušné žádosti svědčí kopie podací knihy zástupce žalobce. V odůvodnění napadeného rozhodnutí citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu podle názoru žalobce na tento případ nedopadá, když soudy mj. akceptovaly i převážení příslušné zásilky (rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 35/2011).
- [4] Žalobce dále uvádí, že podle jeho názoru došlo k nezohlednění základních zásad daňového práva, k rozporu s obsahem spisu a nesprávnému právnímu posouzení věci (konkrétně porušení zásady in dubio mitius, jak uvedl např. Ústavní soud v nálezu sp. zn. IV. ÚS 666/02, s tím, že pokud by měl správce daně pochybnosti o doručení žádosti o vrácení daně v zásilce ze dne 25.5.2009, měl vyjít z toho, že žádost byla doručena, dále velmi nekonkrétně uvádí, že rozhodnutí nemá oporu v dokazování, aniž by tato žalobní námitka byla konkrétně rozvedena v čem se tak mělo stát, a že

rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci, když správce daně měl posoudit žádost jako řádně podanou v příslušné zákonné lhůtě).

- [5] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž v odůvodnění uváděl věcně obdobné důvody, jako v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a které jsou součástí správního spisu.
- [6] Účastníci při ústním jednání konaném dne 15.11.2016 na svých procesních stanoviscích setrvali. Vzhledem k doplnění správního spisu o část, kterou se dovolával žalobce a která se týkala jiného daňového subjektu (společnosti ITL Železniční společnost Praha, s.r.o.), a návrhu na doplnění dokazování ze strany žalobce listinami, které byly následně do správního spisu jak žalobcem, tak i žalovaným doplněny, soud odročil ústní jednání na den 3.1.2017, na němž bylo ve věci rozhodnuto, neboť správní spis byl o požadované listiny doplněn.
- [7] Z obsahu předloženého správního spisu jsou patrné tyto pro posouzení důvodnosti podané žaloby podstatné skutečnosti.
- [8] Dne 27.5.2009 byla opatřena doručným razítkem Finančního úřadu pro Prahu 1 zásilka přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti ITL – Železniční společnost Praha, s.r.o., za 4. čtvrtletí roku 2009 (dvě strany, jeden list papíru). K této zásilce je připojeno potvrzení pošty o odeslání dne 25.5.2009 o váze 0,017 kg a ceně zásilky 26,- Kč (vystřiženo z obálky, obálka sama není obsahem spisu). List papíru je formátu A4, je jednou přeložen. V podacím razítku je datum 27.5.2009 a uvedeno číslo jednací 194362/09.
- [9] K tomuto listu je pak přiložena běžná poštovní obálka formátu C5 a tiskopis doručanky České pošty (karton o formátu A6). Tato celková zásilka byla předmětem převážení finančním úřadem.
- [10] Dále je součástí spisu žádost na vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě žalobce za období kalendářního roku 2007 (úřední tiskopis – čtyři strany, dva listy formátu A4, resp. jeden list A3).
- [11] Ve spise je dále zobrazení z aplikace ADIS – EPI. Z něho je patrné, že dne 29.5.2009 v 8:15:42 pracovnice finančního úřadu vložila došlou písemnost subjektu ITL – Železniční společnost Praha, doručenou dne 25.5.2009 – daňové přiznání k DPH, a bylo jí přiděleno číslo 0900212629. Dne 3.6.2009 byla vyřízena další pracovníci způsobem konkludentně.
- [12] Dále jsou ve spise další dvě zobrazení z aplikace ADIS – EPI. Pod číslem jednacím 0900212629 dne 22.6.2009 v 9:06:41 vložila pracovnice finančního úřadu písemnost pro daňový subjekt ITL – Železniční společnost Praha s názvem Potvrzení zahraničního správce daně, s vyřízením dne 22.6.2009 způsobem konkludentně s poznámkou 4 vyhotovení, 3x kolek.
- [13] Pod číslem jednacím 0900212626 dne 22.6.2009 v 9:05:32 táž pracovnice vložila písemnost pro subjekt ITL – Železniční společnost Praha s názvem Daňové přiznání k DPH. Datum vyřízení není vyplněno, stejně jako způsob vyřízení, uvedeno je zde datum doručení FÚ dne 25.5.2009, odesílatel ITL – Železniční společnost Praha.

V záznamu o dalším zpracování této položky je uvedeno, že k němu došlo 3.8.2009 a 31.8.2009.

- [14] Dále je ve správním spise potvrzení pošty o tom, že společnost Bohemia Finance, a.s., podala dne 25.5.2009 zásilku na Finanční úřad Praha 1 s udanou cenou 26,- Kč.
- [15] Ve spise je dále žádost na vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě žalobce Finančnímu úřadu pro Prahu 1 podle podacího razítka tohoto správce daně doručená dne 7.10.2009 s poznámkou BF Odesláno (nečitelné datum dne a měsíce) 2009, s datem 23.2.2009.
- [16] Finanční úřad ve svém sdělení ze dne 26.8.2010 mj. uvedl, že podle tvrzení zástupce žadatele a gramáže zásilky byly v obálce pouze 2 papíry, z nichž jeden byl daňové přiznání a druhý údajně žádost o vrácení daně, žadatel nesplnil ust. § 82 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty, aniž by k tomu měl důvod, protože všechny povinné náležitosti žádosti měl žadatel k dispozici již v den podání žádosti.
- [17] Podle protokolu správce daně ze dne 6.12.2010 se dostavil zástupce žalobce a třetí osoba ke správci daně ohledně subjektu ITL – Železniční společnost Praha s.r.o., za účelem nahlédnutí do spisu. Je uvedeno, že v registračním spise ani v evidenci písemností (EPI) není písemnost číslo jednací 212626/09. Téhož dne je potom vyhotoven protokol, kde je mj. uvedeno, že zástupce daňového subjektu prohlásil, že pod čj. 194362/09 je ve spise zařazen pouze jeden list přiznání k DPH za zdaňovací období duben 2009.
- [18] Rozhodnutím ze dne 12.8.2013, čj. 4379551/13/2001-25105-109555, finanční úřad zastavil řízení ve věci žádosti o vrácení daně z přidané hodnoty žalobce za období 10. – 12. měsíce kalendářního roku 2008, podané podle ust. § 82 zákona o dani z přidané hodnoty, která byla přílohou podání učiněného dne 7.10.2009 (prvostupňové správní rozhodnutí). V odůvodnění je mj. uvedeno, že příslušná žádost byla podána dne 7.10.2009, když lhůta k jejímu podání uplynula 30.6.2009.
- [19] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V odůvodnění je mj. uvedeno, že žalovaný vycházel z ust. § 82 zákona o dani z přidané hodnoty, který stanoví zákonné podmínky pro vyhovění příslušné žádosti, přičemž výslovně poukázal na ust. § 82 odst. 7 tohoto zákona. Ve skutkovém stavu vyšel z toho, že dne 25.5.2009 byla společností Bohemia Finance, a.s., odeslána doporučená zásilka prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, podání bylo doručeno správci daně 27.5.2009 a ten mu přidělil číslo jednací, následně bylo podání postoupeno na příslušné oddělení správce daně, správce daně oddělil z obálky poštovní zásilky podací štítek, samotnou obálku neuschoval. Přijaté podání nemělo žádné přílohy a bylo vyřízeno oprávněnou úřední osobou dne 3.6.2009, na přiloženém štítku z poštovní zásilky byla uvedena hmotnost 0,017 kg, podání se týkalo jiné společnosti (ITL – Železniční společnost Praha s.r.o. – v textu dále zmiňována také jenom jako společnost nebo tato společnost). Dne 22.6.2009 byla touto společností podána žádost o vystavení potvrzení o registraci poplatníka k dani z přidané hodnoty, potvrzení bylo vydáno na počkání a bylo mu přiděleno čj. 212629/09, téhož dne byla v systému evidence zadána ještě jedna položka, která časově předstihuje výše uvedenou písemnost zhruba o jednu minutu, byla typu „daňové přiznání k DPH“ a pod čj. 212626/09 byla přiřazena této společnosti. Dne 31.8.2009 provedl finanční úřad

interní ověření písemnosti pod čj. 212626/09 ze dne 22.6.2009 (na základě urgency daňového subjektu ze dne 31.8.2009), ze sdělení úřední osoby vyplynulo, že číslo jednací bylo do databáze správce daně vloženo chybným postupem úřední osoby, která při zadávání žádosti o potvrzení registrace použila dvě čísla, dne 3.8.2009 bylo toto evidenční číslo jednací převzato úřední osobou z vyměřovacího oddělení, kam byla písemnost přiřazena na základě zadaného typu (přiznání k dani z přidané hodnoty), a téhož dne byla vrácena na oddělení registrace, dne 31.8.2009 je nejdříve převzala úřední osoba, která vyřizuje vrácení daně osobám registrovaným k dani v jiných členských státech, následně bylo znovu postoupeno na vyměřovací oddělení. Zjištěné skutečnosti odpovídají popisu událostí, jak deklaruje finanční úřad, i přesto, že v záznamu k čj. 212626/09 je uvedeno datum doručení písemnosti 25.5.2009, nelze dovodit, že konkrétní písemnosti byla k tomuto datu doručena, zaevidována a následně zašantročena. Datum doručení je vlastně jediným ukazatelem, který záznam pod čj. 212626/09 spojuje s tvrzeným podáním žádosti o vrácení daně ze dne 25.5.2009, všechny další údaje jsou vázány ke společnosti (ITL – Železniční společnost Praha s.r.o.). Navíc nelze vyvrátit, že k pořízení záznamu došlo až dne 22.6.2009, nejenom s ohledem na záznam v databázi správce daně, ale také v rámci porovnání čísel mezi sebou navzájem.

- [20] Dále je v odůvodnění uvedeno, že dne 7.10.2009 obdržel finanční úřad podání společnosti Bohemia Finance, a.s., jež v příloze obsahovalo doklady daňového subjektu (kopii žádosti o vrácení daně, kopii podací knihy společnosti Bohemia Finance, a.s., seznam uplatňovaných faktur a originály faktur dle seznamu, prohlášení ve smyslu § 82 zákona o dani z přidané hodnoty, potvrzení o plátcovství daně z přidané hodnoty v jiném členském státě a údaje o bankovním účtu). V podání je uvedeno, že doplňuje podání ze dne 25.5.2009, které mělo obsahovat dvě písemnosti (přiznání k dani z přidané hodnoty české společnosti ITL a žádost žalobce o vrácení daně za měsíce říjen, listopad a prosinec 2008). Dne 20.10.2009 vyrozuměl finanční úřad žalobce o skutečnosti, že přijal podání podepsané neoprávněnou osobou, současně byl žalobce informován, že předložené materiály nelze přiřadit k žádné žádosti o vrácení daně z důvodu, že originál žádosti, jejíž kopie byla součástí podání, nebyla správci daně (finančnímu úřadu) doručena. Dne 31.10.2009 byla finančnímu úřadu doručena a zaevidována plná moc udělená žalobcem společností BF ACCOUNTING, s.r.o. Dne 15.1.2010 odeslal správce daně písemnost, v níž zdůvodnil administrativní pochybení, v jehož důsledku byla u finančního úřadu evidována dvě čísla jednací, v podání doručené dne 26.4.2010 daňový subjekt navrhl oficiální převážení odeslaného podání ze dne 25.5.2009, což posléze urgoval. Finanční úřad jej vyzval k předložení odeslaných písemností a vzoru obálky, žalobce na tuto výzvu doručil správci daně 1 list přiznání k dani z přidané hodnoty a 1 list žádosti o vrácení daně, ve věci obálky odkázal na spisový materiál správce daně. Správce daně odpověděl přípisem ze dne 26.8.2010, kde rekapituluje povinné náležitosti žádosti o vrácení daně včetně povinných příloh, hodnotí gramáž zásilky, které podle tvrzení žalobce měla obsahovat 2 listy, čímž logicky nemohlo dojít k naplnění podmínek ust. § 82 zákona o dani z přidané hodnoty, včetně neobvyklého podání dvou podání od různých subjektů. S tímto závěrem žalobce nesouhlasil, následně podal stížnost a podnět k ochraně před nečinností, kdy se žalobce domáhal vydání příslušného rozhodnutí o zastavení řízení, které bylo následně po příslušném procesním úkonu žalovaného finančním úřadem vydáno.

- [21] Dále je v odůvodnění rozhodnutí uvedeno, že žalobcem předestřená verze o podání žádosti o vrácení daně v zásilce ze dne 25.5.2009 se jeví žalovanému jako nepravděpodobná – žalobce podal podle svého tvrzení písemnou žádost o vrácení daně v rozsahu 1 listu formátu A4 dne 25.5.2009, tiskopis žádosti MFin 5236 vzor. č. 5, jehož použití stanoví ust. § 82 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty, má rozsah 4 stran formátu A4 (dvojlist nebo 2 listy s obsahovou náplní na všech stranách); podání bylo odesláno společností Bohemia Finance, a.s., která v dané době neměla žádné zmocnění k zastupování žalobce, a takové zmocnění nebylo žalobci uděleno ani později. Žalobce tak učinil podle svého tvrzení zjevně neúplné podání v době, která nejzazší termín pro řádné podání žádosti o vrácení daně předchází více než o jeden kalendářní měsíc. I přes tuto skutečnost zůstal pasivní po dobu delší tří kalendářních měsíců a vyčkával na výzvu, do dne 30.6.2009 nevyužil žádné možnosti, jak své podání doplnit či opakovat, což by se s ohledem na prekluzivní charakter zákonné lhůty a výši žádané vrácené daně přes 5 miliónů Kč dalo očekávat. V předchozím období podával žalobce rovněž žádosti o vrácení daně, a to vždy na předepsaném tiskopisu se všemi stranami žádosti a doplněné povinnými přílohami. Podle finančního úřadu byla zásilka od společnosti Bohemia Finance, a.s., k uvedenému datu doručena, přičemž obálka obsahovala pouze jediné podání, a to přiznání k dani z přidané hodnoty, tvrdí-li žalobce, že žádost o vrácení daně došla správci daně dne 27.5.2009, pak na něm leží důkazní břemeno. Žalovaný v odůvodnění v této souvislosti zmínil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.7.2009, čj. 9 As 31/2009-234, a ze dne 26.7.2006, čj. 3 Azs 35/2006, ohledně prokazování příslušných skutečností (zejména v tomto případě průkazu negativní skutečnosti). Žalovaný pak zhodnotil jak nestandardní rovněž skutečnost, že kopie žádosti s přílohami ze dne 7.10.2009 byla odeslána společností Bohemia Finance, a.s., a dále zohlednil také určitý vývoj v argumentaci žalobce. Po tomto zhodnocení dospěl žalovaný k závěru, že žalobce nenaplnil zákonem stanovené podmínky, které by zakládaly nárok na vrácení daně podle ust. § 82 zákona o dani z přidané hodnoty, neboť k tvrzenému doručení žádosti o vrácení daně dne 25.5.2009 nedošlo.
- [22] V další části odůvodnění se žalovaný jednotlivě vyjadřuje k odvolacím důvodům žalobce, když částečně logicky uvádí obdobné skutečnosti a závěry, jaké v předchozí části odůvodnění. Ohledně dvou čísel jednací uvádí, že zásilka od společnosti Bohemia Finance, a.s. ze dne 25.5.2009 byla správci daně doručena dne 27.5.2009 a bylo jí přiděleno jediné číslo jednací (194362/09), zásilka se netýkala žalobce. Evidenční číslo jednací 212626/09 vzniklo dne 22.6.2009, což vyplynulo ze zápisu v systému ADIS, tuto skutečnost lze ověřit také z jednacího čísla samotného, jehož první část je o pouhé 3 jednotky nižší než číslo, které bylo dne 22.6.2009 přiřazeno potvrzení o registraci poplatníka, vystavenému společnosti (212629/09), a naopak výrazně nižší, než číslo přidělné písemnosti v rámci doručené zásilky ze dne 25.5.2009. Žalobce uvádí, že došlo k přidělení jednoho podání na oddělení zahraničních osob, z čehož dovozuje, že se písemnosti týkala zahraniční osoby. Žalovaný skutečně zjistil, že v systému ADIS bylo evidenční čj. 212626/09 dne 31.8.2009 přiřazeno úřední osobě, která vyřizuje vrácení daně osobám registrovaným k dani v jiných členských státech, správce daně k tomuto datu prováděl interní šetření, jehož cílem bylo vyjasnit status quo tohoto čj. 212626/09. Zmíněné šetření probíhalo na základě urgency vyřízení žádosti o vrácení daně, ke které došlo dne 31.8.2009, z databáze ADIS lze zjistit, že čj. 212626/09 bylo z tohoto oddělení obratem evidenčně převedeno na vyměřovací oddělení neboť lze zadaného typu se jednalo o daňové přiznání, jehož vyřízení přísluší právě tomuto oddělení. Zápisy v systému

ADIS tak nepotvrzují, že by písemnosti doručené v zásilce ze dne 25.5.2009 bylo přiděleno druhé číslo jednací.

- [23] V odůvodnění pak dále je hodnoceno převážení zásilky, kdy žalovaný uvedl, že toto převážení nelze osvědčit jako důkaz, neboť žalobce neprokázal, že by obsah zásilek z kontrolních podání byl totožný se zásilkou ze dne 25.5.2009 a skutečnost, že by byla použita táž obálka, v obsahu spisového materiálu nebylo dohledáno, že by finanční úřad v písemnosti obsah zásilky o dvou listech potvrdil. Ve věci hmotnosti zásilky ze dne 25.5.2009 je uvedeno, že relevantní převážení by bylo možné provést, pokud by byly k dispozici všechny originální části původního podání, uschování obálky správci daně žádný předpis nestanoví. Ze zachovaného podacího štítku je zřejmé, že obálka byla z pevnějšího materiálu s vnitřním potiskem, jejíž gramáž bude s velkou pravděpodobností vyšší než u standardní papírové obálky. Žalobce tvrdí, že podání obsahovalo 2 listy, z toho 1 list žádosti o vrácení daně, tedy polovinu předepsaného tiskopisu bez dalších příloh. tento postup lze označit jako velmi neobvyklý, z hmotnosti 0,017 kg jednoznačně vyplývá, že žalobce nemohl v tomto podání odeslat správci daně úplnou žádost, tedy písemnou žádost na tiskopisu předepsaném ministerstvem financí s přílohami předepsanými v ust. § 82 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty.
- [24] V odůvodnění pak žalovaný hodnotí další odvolací námitku týkající se zásady in dubio mitius, kdy použití této zásady v daném případě není namístě, neboť vůbec nebyla příslušná žádost, která je zákonným podkladem pro další postup, doručena, žalobce doručení této žádosti správci daně neprokázal, nejedná se tak o existenci pochybností, ale o neprokázání doručení této žádosti. K námitce nesprávného a nezákonného rozhodnutí je uvedeno, že to odpovídá shora uvedeným zákonným ustanovením i obsahu správního spisu. K předloženým důkazním návrhům je mj. uvedeno, že kopie knihy pošty společnosti Bohemia Finance, a.s., pouze dokládá skutečnost, že dne 25.5.2009 byla správci daně odeslána zásilka, přičemž tato společnost nebyla ani zástupcem žalobce v rozhodné době, ani později (zástupcem byla společnost BF ACCOUNTING, s.r.o.).
- [25] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.
- [26] Zákonné podmínky pro uplatnění příslušné žádosti stanovil v rozhodné době zákon o dani z přidané hodnoty ve svém ust. § 82 následně: *„(1) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně nakoupeného zboží nebo poskytnuté služby v tuzemsku nebo při dovozu zboží může uplatnit osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, v němž má sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, která nemá sídlo, místo podnikání ani provozovnu v tuzemsku a neuskutečňuje v tuzemsku v období, za které žádá o vrácení daně, plnění s výjimkou dovozu zboží, plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, plnění podle § 69, plnění podle § 15, pokud jsou osobou povinnou přiznat a zaplatit daň podle § 108 plátce nebo osoba identifikovaná k dani, pro které je plnění poskytnuto, a s výjimkou plnění podle § 17, je-li osoba registrovaná k dani v jiném členském státě prostřední osobou.(2) Nárok na vrácení daně může být osobou registrovanou k dani v jiném členském státě uplatněn u zboží a služeb za obdobných*

podmínek, za nichž může být plátcem uplatněn nárok na odpočet daně. (3) Nárok na vrácení daně vzniká dnem podání písemné žádosti na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě podává žádost o vrácení daně Finančnímu úřadu pro Prahu 1. Žádost musí osoba registrovaná k dani v jiném členském státě

- a) vyplnit v českém jazyce,*
- b) doložit daňovými doklady, s výjimkou zjednodušených daňových dokladů, nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby, které byly vystaveny plátcem,*
- c) doložit potvrzením, že žadatel je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, které vystaví příslušný úřad ke správě daně se sídlem v jiném členském státě, v němž je žádající osoba registrována k dani, toto potvrzení nesmí být starší než 1 rok od jeho vydání,*
- d) doložit písemným prohlášením, že v období, za které žádá o vrácení daně, splnila podmínky stanovené v odstavci 1.*

(4) Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě má pro účely vrácení daně procesní postavení daňového subjektu podle zvláštního právního předpisu.

(5) Na doklad o prodeji zboží nebo poskytnutí služby vystavený plátcem na žádost osoby registrované k dani jiného členského státu je plátce poskytující zdanitelné plnění povinen uvést

- e) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,*
- f) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,*
- g) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, sídlo nebo místo podnikání, popřípadě místo pobytu osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění,*
- h) rozsah a předmět zdanitelného plnění,*
- i) evidenční číslo daňového dokladu,*
- j) datum uskutečnění zdanitelného plnění,*
- k) sazbu daně a základ daně,*
- l) výši daně uvedenou způsobem podle § 28 odst. 2 písm. l),*
- m) výši ceny včetně daně celkem.*

(6) Období pro uplatnění vrácení daně musí zahrnovat nejméně tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce v kalendářním roce, ale ne více než jeden kalendářní rok. Období pro uplatnění vrácení daně může být kratší než tři měsíce pouze v případě, že se jedná o zbývající období kalendářního roku. Žádost o vrácení daně za zbytkové období kalendářního roku může obsahovat také nákupy zboží nebo služeb, případně dovozy zboží, které nebyly zahrnuty v předcházejících žádostech, ale týkají se příslušného kalendářního roku. Žádost nesmí obsahovat vrácení daně, které se vztahuje k předcházejícím kalendářním rokům. Žádost o vrácení daně za příslušný kalendářní rok lze podat nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku, jinak nárok zaniká.

(7) Pokud je podaná žádost neúplná nebo vzniknou pochybnosti o správnosti, pravdivosti nebo průkaznosti podané žádosti, daň se nevrátí, dokud nejsou odstraněny vady a pochybnosti.

(8) Osobě registrované k dani v jiném členském státu, které vznikl nárok na vrácení daně, se daň vrátí nejpozději do 6 měsíců ode dne následujícího po dni podání žádosti nebo po dni odstranění vad žádosti. Daň se vrací v částce

zaokrouhlené na celé koruny. Daň se vrací na žádost žadatele v členském státě, v němž má žadatel sídlo, místo podnikání nebo provozovnu. Pokud je daň vrácena v členském státě, kde má žadatel sídlo, místo podnikání nebo provozovnu, poplatky za převod vrácené daně hradí žadatel.

(9) Daň bude vrácena, pokud částka vrácené daně činí

(a) nejméně 7 000 Kč za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než 3 měsíce, nebo

(b) nejméně 1 000 Kč za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než 3 měsíce, je-li to zbytek kalendářního roku. “.

[27] Při hodnocení žalobních bodů, jimiž je soud při svém přezkumu vázán, je nutné nejprve obecně poukázat na charakter příslušného právního řízení a práva a povinnosti správce daně a daňového subjektu. V tomto směru soud připomíná, že důkazní břemeno stran prokázání doručení písemnosti (zde žádosti o vrácení daně) leží na daňovém subjektu, který sám má možnost učinit potřebná opatření, aby doručení písemnosti správce daně prokázal, když naopak správce daně není schopen některé negativní skutečnosti prokázat (srov. obdobnou právní argumentaci v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26.9.2012, čj. 2 Afs 42/2012-30).

[28] V daném případě je nutné uvést, že daňový subjekt, pokud se dožaduje vrácení příslušné daně z přidané hodnoty, je povinen správcem daně v zákonné lhůtě doručit příslušnou žádost vydanou na příslušném tiskopisu, což je přímo zákonná povinnost, která plyne z ust. § 82 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty. Je v obecné rovině pochopitelně možné, aby tato žádost byla následně doplněna, pokud neobsahuje některé přílohy, musí se však jednat o žádost na tomto tiskopisu. Pokud tomu tak není, takové podání by nesplňovalo zákonné požadavky a o žádnou žádost o vrácení daně by se nemohlo jednat (resp. takové podání by nemohlo mít právní účinky, které zákon s podáním takové žádosti spojuje).

[29] Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, obsahu správního spisu i charakteru příslušného tiskopisu, ten má 4 strany a v originálním vyhotovení se jedná o složený formát papíru A3 o rozsahu 4 stran. Pokud by tedy předmětná zásilka podaná k poštovní přepravě dne 25.5.2009 měla obsahovat jak přiznání k dani z příjmu právnických osob společnosti ITL Železniční společnost Praha s.r.o. (což jsou dvě strany, resp. jeden list papíru, což je obsaženo i ve správním spise), a navíc ještě žádost o vrácení daně žalobce, pak by tato zásilka musela obsahovat minimálně 3 listy papíru formátu A4 (součet stran daňového přiznání společnosti ITL Železniční společnost Praha s.r.o. a žádosti o vrácení daně žalobce). K ničemu takovému však žalobní tvrzení (ani odvolací námitky) nesměřují; žalobce v žalobě uvádí, že tato zásilka měla obsahovat dva listy papíru formátu A4 (k tomuto zjištění navrhl doplnit dokazování převážením zásilky a v tomto směru provedl převážení zásilky finanční úřad). Podle názoru soudu tak objemná zásilka (o minimálně 3 stranách papíru formátu A4) nebyla dne 25.5.2009 k poštovní přepravě podána, neboť v řízení žalobce osvědčil podání této zásilky společností BF ACCOUNTING, s.r.o. ve hmotnosti 0,017 kg za cenu 26,- Kč, přičemž z obsahu správního spisu je patrné, že daňové přiznání společnosti ITL Železniční společnost Praha s.r.o. byl oboustranně potištěný papír formátu A4 jednou přehnutý, zásilka tak musela být vložena do obálky minimálně velikosti C4, tedy hmotnější, než obálka menší (v této souvislosti je nutné uvést, že celá obálka se nedochovala, správce daně z ní odstříhl identifikační nálepkou pošty o zásilce – datu podání, hmotnosti a poštovním, a obálku neuchoval). Podle názoru

soudu tak v takové obálce nemohly být umístěny minimálně 3 papíry, i když se bude jednat o nejmenší možnou gramáž papíru 80, kdy jeden list papíru běžně má hmotnost 5 gramů, kdy samotná hmotnost zásilky bez obálky by musela být 0,015 kg, když na obálku by zbylo nereálných 0,002 kg.

- [30] Podle názoru soudu tak žalobce neprokázal, že by v zásilce odeslané společností BF ACCOUNTING, s.r.o., dne 25.5.2009 správci daně odeslal spolu s daňovým přiznáním společnosti ITL Železniční společnost Praha s.r.o. i žádost o vrácení daně žalobce, která podle ust. § 82 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty musela být podána na předepsaném tiskopise, který obsahoval minimálně 4 strany, tedy minimálně 2 papíry formátu A4. Proto soud neprováděl ani žalobcem navrhovaný důkaz převážení zásilky, neboť na tomto závěru by takové převážení nemohlo již nic změnit.
- [31] Soud tak znovu uvádí, že prokázání skutečnosti, že žalobce doručil příslušnou žádost správci daně v příslušné lhůtě, je na daňovém subjektu, tedy žalobci. Shora zmíněnými skutečnostmi podle názoru soudu žalobce tuto skutečnost neprokázal. Soud pak stejně jako žalovaný poukazuje na další skutečnosti, které rovněž tvrzení žalobce o tom, že shora zmíněná zásilka obsahovala i jeho žádost o vrácení daně, silně znevěrohodňují – tím je skutečnost, že odesílatel zásilky – společnost BF ACCOUNTING, s.r.o., nebyla v rozhodné době ani později zástupcem žalobce v daňovém řízení podle daňového řádu, v minulosti žalobce žádal o vrácení daně vždy na předepsaném tiskopise, který obsahuje papír formátu A3 (tedy 4 strany), a žalobce sám nijak nepátral po tom, proč nebyl vyzván k doplnění žádosti správcem daně, když tato žádost by zjevně neobsahovala zákonem stanovené povinné přílohy (ust. § 82 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty). Všechny tyto okolnosti podle názoru soudu, byť jsou pouze nepřímé, ale s velkou mírou pravděpodobnosti dokreslují zjištěnou skutečnost, že žalobce v zásilce ze dne 25.5.2009 neodeslal příslušnou žádost o vrácení daně.
- [32] Podle názoru skutečnost doručení této žádosti v této zásilce neprokazuje ani interní databáze žalovaného – systém ADIS – EPI. Posoudit v tomto směru je nutné tři záznamy v tomto systému, které soud konkrétně uvedl v předchozí části odůvodnění tohoto rozsudku – tedy záznamy vytvořené dne 29.5.2009 a dva záznamy vytvořené dne 22.6.2009. V hodnocení těchto záznamů se soud rovněž ztotožňuje se závěrem, který uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného správního rozhodnutí, který plyne z logického hodnocení těchto záznamů. V této souvislosti je nutné uvést, že všechny záznamy se netýkají žalobce, ale daňového subjektu jiného – společnosti ITL – Železniční společnost Praha s.r.o. První ze záznamů ze dne 29.5.2009 potvrzuje přijetí přiznání k dani tohoto daňového subjektu, když dne 3.6.2009 došlo k jeho vyřízení – konkludentně. Další zpracování tohoto záznamu z vnitřního systému neplyne, tím tento záznam skončil. Je tak podle názoru soudu i z tohoto důvodu vyloučeno, že by příslušná zásilka odeslaná společností BF ACCOUNTING s.r.o. dne 25.5.2009 a správci daně doručená dne 27.5.2009, obsahovala i písemnost jinou (žalobcem tvrzenou jeho žádost o vrácení daně), neboť tato skutečnost by se musela v tomto záznamu odrazit, nic takového však z tohoto záznamu neplyne.
- [33] Další dva záznamy byly vytvořeny dne 22.6.2009 a opět se netýkaly žalobce, ale daňového subjektu odlišného – společnosti ITL – Železniční společnost Praha s.r.o. První z nich byl vytvořen v 9:05, je v něm uvedeno, že se týká přiznání k dani z přidané hodnoty daňového subjektu ITL – Železniční společnost Praha s.r.o.

doručenému správci daně dne 25.5.2009 a dále tento záznam není měněn – nedošlo k žádnému jeho vyřízení, nic takového zde není vyznačeno. O minutu později došlo u téhož daňového subjektu (společnosti ITL – Železniční společnost Praha s.r.o.) k vytvoření dalšího záznamu, který se týkal vydání příslušného potvrzení zahraničního správce daně, byl téhož dne vyřízen konkludentně s poznámkou, že byla vydána 4 vyhotovení a zaplacen 3x kolek. Oba záznamy vytvořila tohoto dne též pracovnice správce daně a téhož dne již s tímto druhým záznamem pracováno nebylo.

- [34] Z této posloupnosti soud uvádí, že se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že první ze záznamů vytvořený dne 22.6.2009 u jiného daňového subjektu je omylem příslušné zaměstnankyně správce daně, kdy omylem do systému zadala údaje jiného daňového subjektu (společnosti ITL – Železniční společnost Praha s.r.o.), kam se automaticky převedly údaje z předchozího záznamu (podání daňového přiznání tohoto daňového subjektu dne 25.5.2009), a poté, co toto zjistila, tak založila záznam jiný a ten řádně vyřídila (vydáním příslušného potvrzení pro tento jiný daňový subjekt). Tomuto závěru nasvědčuje porovnání těchto dvou záznamů se záznamem vytvořeným dne 29.5.2009, který se týkal doručené zásilky daňového přiznání jiného daňového subjektu, porovnáním toho, že k vytvoření záznamu došlo až dne 22.6.2009 (tedy asi 3 týdny poté, co zásilka s daňovým přiznáním jiného daňového subjektu byla konkludentně správcem daně vyřízena a dále s ní nebylo nijak pracováno), a že zhruba minutu poté následoval záznam jiný, který provedla též pracovnice správce daně a který se týkal vydání příslušného potvrzení. Všechny tyto skutečnosti podle názoru soudu logicky dokládají, že příslušný záznam (byť v interním systému nazvaný „Došlá písemnost FÚ“) ze dne 22.6.2009 číslo jednací 0900212626, byl pouze omylem příslušné zaměstnankyně správce daně, a že sám o sobě, ve spojení s ostatními dalšími uvedenými skutečnostmi, neprokazuje to, že by dne 27.5.2009 byla se zásilkou daňového přiznání jiného daňového subjektu doručena i žádost žalobce o vrácení daně. Skutečnost, že tento záznam byl dále prověřován podle vnitřního systému dále dne 3.8.2009, 31.8.2009 a 7.9.2009) podle názoru soudu neznámá nic jiného, než že bylo prověřováno, co je obsahem tohoto záznamu, a to ke stížnosti žalobce. Skutečnost, že se liší vyznačený pohyb o tomto záznamu v tom, že žalobce předkládal soudu odlišné vyhotovení pohybu záznamu u správce daně (kde bylo navíc uvedeno datum 7.9.2009), tak soud s ohledem na charakter tohoto záznamu považuje pro samotné posouzení věci za nepodstatné.
- [35] Pokud žalobce uváděl, že správce daně připustil skutečnost, že v předmětné zásilce odeslané dne 25.5.2009 byly jejím obsahem dva papíry formátu A4, pak nic takového z obsahu správního spisu neplyne – z příslušných úředních záznamů a sdělení správce daně, uvedených konkrétně výše v odůvodnění tohoto rozsudku, plyne pouze to, že správce daně zapsal do úředního záznamu tvrzení žalobce o této skutečnosti, sám však tuto skutečnost správce daně nikde netvrdil (úřední záznam z 6.12.2010, sdělení správce daně z 26.8.2010).
- [36] Žalobce dále v žalobních bodech uváděl, že nesouhlasí s aplikací judikatury, kterou žalovaný uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť podle jeho názoru tato rozhodovací činnost soudů na daný případ nedopadá. K tomuto žalobnímu bodu soud uvádí, že žalobce nijak konkrétně nerozvedl, proč a z jakého konkrétního důvodu by tato judikatura neměla být na daný případ použita – žalovaným zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.7.2009, čj. 9 As 31/2009-234, a ze dne 26.7.2006, čj. 3 Azs 35/2006, se týká dokazování skutečností daňovým subjektem

v tom smyslu, že hodnotí obsah příslušných zásilek podaných k poštovní přepravě. Podle názoru soudu přesně tuto skutečnost žalobce v podaném odvolání vznášel, a proto použití této judikatury a jejích závěrů je tak namístě.

- [37] Žalobce v posledních žalobních bodech velmi obecně uvádí, že podle jeho názoru je rozhodnutí v rozporu se zásadami daňového práva, s obsahem spisu a právní úpravou, pak soud uvádí, že tyto žalobní body jsou natolik obecně formulované, že k nim nelze konkrétněji nic uvést. Jak bylo v odůvodnění tohoto rozsudku konkrétně shora rozebráno, podklady pro rozhodnutí jsou součástí správního spisu, které soud konkrétně uváděl, žalovaný i finanční úřad rozhodoval v souladu s ust. § 106 odst. 1 odst. e) daňového řádu, kdy příslušné řízení bylo zastaveno, což je v souladu s právní úpravou; použití zásady, které zmiňuje žalobce v žalobě (zásada, že v případě pochybností má být rozhodováno mírněji), zde nepřichází v úvahu, neboť zde žádné pochybnosti nevznikly – příslušné správní řízení bylo zastaveno z toho důvodu, že v řízení nelze pokračovat, neboť v zákonné lhůtě nebyla podána příslušná žádost o vrácení daně, proto daň nelze vrátit. O žádné pochybnosti se tak nejednalo a užití této spíše trestněprávní zásady při ukládání trestu nepřichází v úvahu.
- [38] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).
- [39] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. ledna 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Mikolášová